

07. 11. 2020

ČASOVA
PRIMLJENO

U IME CRNE GORE

UPRAVNI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Svetlane Budisavljević, predsjednika vjeća, Meline Mušović i Snežane Vučković, članova vjeća, uz učeske službenika suda Adžić Željka, kao zapisničara, rješavajući upravni spor po tužbi Predraga Krstonjevića iz Kotora, protiv Sudskog savjeta Crne Gore, radi poništaja odluke o izboru broj 01-3382/19-18 od 03.06.2019. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.10.2020. godine, donio je

PRESUDU

Tužba se usvaja
Poništava se odluka Sudskog savjeta Crne Gore broj 01-3382/19-18 od 03.06.2019. godine.

Obrazloženje

Osporenom odlukom izvršen je izbor predsjednika Osnovnog suda u Kotoru, kojom je za predsjednika izabran Branko Vučković na period od 5 godina.

Tužilac osporava odluku o izboru iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je ista nezakonita prvenstveno iz razloga što je tuženi morao da odbaci prijavu na javni oglas kandidata Branka Vučkovića kao nedozvoljenu, jer isti ne ispunjava formalno pravne uslove iz člana 42 Zakona o sudskom savjetu i sudijama, budući da je prethodno dva puta bio biran za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru, a navedenom odredbom je propisano da isto lice može biti birano za predsjednika istog suda najviše dva puta. U slučaju kandidata Branka Vučkovića postoji zakonski i ustavnopravni kontinuitet u pogledu vršenja funkcije predsjednika Osnovnog suda u Kotoru, ne računajući mandate prije sticanja crnogorske nezavisnosti, i to počev od 2009. godine pa do 2019. godine, što znači da njegov ponovni izbor na treći mandat predstavlja povredu člana 42 Zakona o sudskom savjetu i sudijama, a povredom navedene odredbe zakona povrijeđeno je i pravo tužioca iz člana 32 Ustava Crne Gore u vezi sa članom 6 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda, jer je primjena tog člana u pobijanom rješenju bila proizvoljna i diskriminatorna u odnosu na tužioca. Smatra da se odredba člana 42 navedenog zakona u momentu izbora kandidata za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru morala primijeniti direktno, što znači da prijavljeni kandidat koji ima više od dva mandata za isti sud ne ispunjava uslove za izbor. Ponovnim izborom kandidata Branka Vučkovića za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru očigledno je da Sudski savjet smatra da se odredba člana 42 Zakona o sudskom savjetu i sudijama ne može primijeniti u smislu ograničavanja prava jednog istog lica da bude više od dva puta biran za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru. U tom smislu tužilac ukazuje da se u konkretnom slučaju ne može govoriti o retroaktivnoj primjeni zakona, koju zabranjuje odredba člana 147 Ustava

Crne Gore, jer retroaktivnost podrazumijeva primjenu pravne norme na događaje koji su se desili prije stupanja na snagu, a mandati predsjednika njesu događaji niti stečena prava, zbog čega u konkretnom slučaju nema retroaktivnosti i povratnog dejstva člana 42 navedenog zakona. U prilogu ovakvom članovstvu je i odluka Ustavnog suda Crne Gore U.31/15 i 9/17 od 30.10.2018. godine, u kojoj se taj sud bavio pitanjem retroaktivnog dejstva kada je pokrenuta inicijativa za ocjenu ustavnosti nekoliko odredbi Zakona o hemačima. Tužilac je osporio i pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja prilikom djeleja bodova po kriterijumu ocjene rada, kao i po kriterijumu ocjene programa rada tužioca i kandidata koji je izabran, a samim tim i konačno utvrđen broj bodova po svim kriterijumima. Predložio je da sud poniši pobijanu odluku kao nezakonitu i da odluku u sporu pune jurisdikcije, to donese odluku o izboru tužioca za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru, ili da donese presudu kojom će poništiti pobijanu odluku kao nezakonitu i predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je smatrao neosnovanim navode tužbe, ukazujući da je Sudski savjet prilikom donošenja odluke ispoštovao sve ustavne, zakonske i poslovničke odredbe. Smatra da je Sudski savjet u odnosu na izbor predsjednika sudova dosljedno primjenio zakonsku odredbu, budući da u prelaznim i završnim odredbama Zakona o sudskom savjetu i sudijama nije definisano od kada se računaju mandati, pa stoga zakonske odredbe u pogledu mandata djeluju i primjenjuju se „pro futuro“. Ukazuje na odredbu člana 147 Ustava Crne Gore kojom je propisano da zakon i drugi propis ne može imati povratno dejstvo, te da izuzetno pojedine odredbe zakona, ako to zahtjeva javni interes mogu imati povratno dejstvo, pa kako u postupku donošenja Zakona o sudskom savjetu i sudijama takav javni interes nije utvrđen, po mišljenju tuženog organa nema osnova da se važenje zakona prošire i na ranije pravne situacije. U vrijeme stupanja na snagu odredbe člana 42 Zakona o sudskom savjetu i sudijama, Branko Vučković je vršio mandat predsjednika po ranije važećim propisima, zbog čega tuženi smatra da se ni ograničenja iz navedenog člana zakona ne mogu primijeniti u konkretnom slučaju. Iz svih razloga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Iz stanja u spisima predmeta se utvrđuje da je dana 24.12.2018. godine objavljen oglas za izbor predsjednika Osnovnog suda u Kotoru, na koji su prijave podnijela dva kandidata, Branko Vučković dotadašnji predsjednik suda i Predrag Krstonjević, sudija tog suda. Nakon sprovedenog postupka Sudski savjet je s pozivom na odlombe člana 125 stav 2 Ustava Crne Gore, člana 42 i 43 Zakona o sudskom savjetu i sudijama, i člana 70 Poslovnika sudskog savjeta, donio odluku kojom je za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru izabran Branko Vučković, a koju tužilac i osporava u ovom upravnom sporu.

Ocjenujući zakonitost osporene odluke, ovaj Sud nalazi da je u postupku njenog donošenja tuženi počinio povredu pravila postupka iz člana 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku („Sl. list CG“ br. 54/16, 20/15, 40/16 i 37/17), kojim je između ostalog propisano da obrazloženje rješenja sadrži činjenično stanje na osnovu kojeg je rješenje donijeto, propise na osnovu kojih je rješenje donijeto, razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na odluku u dispozitivu rješenja, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva ili predloga stranke, odnosno nije uzeto u obzir izjašnjenje stranke o rezultatima ispitnog postupka, a kod odlučivanja po slobodnoj ocjeni, glavne razloge za donijetu odluku. Dakle, valjano obrazloženje rješenja predstavlja neophodnu zakonsku pretpostavku za provjeru činjeničnog utvrđenja i propisa putem kojih je upravna stvar riješena.

Odredbom člana 42 stav 1 Zakona o sudskom savjetu i sudijama (Sl. list CG 11/2016, 28/2018 i 42/2018), propisano je da isto lice može biti birano za predsjednika istog suda najviše dva puta, dok je stavom 2 propisano da po isteku vremena na koje je izabran, prestankom funkcije predsjednika suda kad to sam sud, predsjednik suda ostaje u tom sudu kao sudija.

Iz dokumentacije koju su prijavljeni kandidati dostavili na oglas za izbor predsjednika Osnovnog suda u Kotoru se utvrđuje da je izabrani kandidat Branko Vučković funkciju predsjednika Osnovnog suda u Kotoru vršio u više mandata, i to počev od 1989. godine (kada je prvi put izabran za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru), koju funkciju je vršio u sedam mandata i da je pobijanom odlukom po osmi put izabran na istu funkciju. Tuženi organ, osim što u obrazloženju navodi da je pobijanu odluku donio na osnovu odredbe člana 42 Zakona o sudskom savjetu i sudijama ne daje razloge vezano za ograničenje u broju mandata predsjednika suda, koje propisuje stav 1 tog člana. Kako je navedenom odredbom člana 42 stav 1 Zakona o sudskom savjetu i sudijama propisano da isto lice može biti birano za predsjednika istog suda najviše dva puta, to kod činjenice da je tuženi organ za predsjednika Osnovnog suda u Kotoru izabran kandidata Branka Vučkovića, koji je funkciju predsjednika tog suda vršio i više od dva puta, postojala je obaveza organa da u obrazloženju odluke da razloge vezano za materijalni propis koji je primjenio, a koji je ograničavao izbor istog lica za predsjednika suda na dva mandata, što je u konkretnom slučaju izostalo. Stoga po nalaženju ovog suda obrazloženje osporene odluke ne sadrži činjenične razloge koji bi u odnosu na pomenuti propis upućivali na odluku u dispozitivu, što predstavlja povredu pravila postupka iz člana 22 stav 7 ZUP, a argumentacija tuženog iz odgovora na tužbu, ne može zamijeniti obavezu postupanja po pravilima upravnog postupka kada je u pitanju valjano obrazloženje rješenja.

Kako se po ocjeni ovog suda u osporenoj odluci ne nalaze činjenični i pravni razlozi koji bi nedvosmisleno ukazivali da je predmetna upravna stvar riješena na zakonit način, sud je tužbu usvojio i osporenu odluku o izboru poništio.

U ponovnom postupku tuženi organ će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom, i nakon toga shodno obavezi iz člana 56 Zakona o upravnom sporu (Sl. list CG 54/16), donijeti novu, zakonitu odluku.

Iz iznijetih razloga a na osnovu odredbe člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu odučeno je kao u izreci presude.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 19.10.2020. godinePREDSJEDNIK VIJEĆA
Svetlana Budisavljević, s. r.Zapisničar,
Željka Adžić, s. r.

Tuženi organ potvrđuje
izdavanje u ovom slučaju
M. K. Zepolović